

дия — Амстердамъ, като не само не се заематъ съ гарнизони взетитѣ отъ неприятеля крѣости, но даже тѣ да се сриватъ, за да не се распокъсва и отслабва дѣйствующата армия. Този прѣвъсходенъ планъ за дѣйствие билъ приетъ и испѣленъ само наполовина, именно въ туй, което се отнасяло до първоначалното движение на французската армия отъ кѣлнскитѣ и мюнстерски владѣния за въ Холландия прѣзъ источнитѣ ѹ граници.

За нахлуване въ Холландия били опредѣлени около 102.000 французски войски, отъ които 60.000 се расположили на квартири между Сambre и Маасъ, 30.000 между Маасъ и Мозелъ, а 12.000 въ кѣлнското курфюрство. Всички тѣзи войски били раздѣлени да дѣйствуватъ въ 2 армии, отъ които едната, на брой 60.000 души, подъ личното прѣводителство на краля, а подъ него на орлеанския херцогъ и на Тюренна; — другата, на брой 25.000 души подъ началството на Кондѣ; а останалитѣ войски били раздробени на отряди за разни цѣли. Французската флота състояла отъ 44 линейни кораба подъ началството на графа д'Естрѣ (d'Estrées); тя трѣбвало да се съедини съ английската флота, която състояла отъ 50 линейни кораба подъ началството на иорския херцогъ.

Срѣщу тѣзи толкозъ прѣвъсходящи сили, които застрашавали Холландия по сухо и по море, послѣдната можала да противопостави не по вече отъ 25.000 наемни, вербувани войски; но флотата ѝ състояла отъ 91 линейни кораба и се намирала подъ началството на искусния и опитенъ адмиралъ Руйтеръ. На тѣзи именно грозна флота, на мѣстността на страната си, прѣсѣчена съ плочини, и на високитѣ лични дарби на Иоанна де-Витте Холландия възлагала всичкитѣ си надѣжди за спасение. Иоаннъ де-Витте върно оцѣнилъ взаимното положение на Холландия и Франция и много добре разбралъ намѣренията на французитѣ, като видѣлъ че тѣ учрѣдаватъ магазини въ Боннъ, Нуйсъ и Кайзервертъ; всѣдствие на което благоразумно прѣдлагалъ на генералнитѣ щати да надпрѣдварятъ нахлуванието на французитѣ въ Холландия, като нахлуятъ тѣ въ владѣнието на кѣлнския курфюрстъ и мюнстерския епископъ и като нападнатъ внезапно французските войски и магазини, които се намирали въ тѣхъ. Но интригитѣ на завистниците и враговете на Иоанна де-Витте били причина, щото генералнитѣ щати да отхвѣрлятъ благоразумния му планъ, подъ прѣдлогъ, че Франция още не била обявила война.

§ 35.

Общия вървежъ на втората нидерландска война.

На пролѣтъ 1672 година Франция и съюзниците ѝ прѣдприели по сухо и по море, общо нападение на Холландия. Главната французска армия, подъ личното прѣводителство на краля и подъ него на Тюренна, като прѣминала прѣзъ Рейнъ при Толгайсъ и прѣзъ Иссель при вливането му въ Рейнъ, нахлула въ Холландия отъ источната ѹ граница и тръгна-

ла по посока къмъ Амстердамъ. Отряditѣ ѝ достигали вече до Майденъ, на 4 мили отъ Амстердамъ. Загинването на републиката на сушата изглѣждало за неизбѣжно, но на морето Руйтеръ дosta сполучливо се сразилъ съ съединената французско-английска флота при Солбай (Solbay). Въ туй време въ Хага произлѣзо народно вѣлнение: Иоаннъ де-Витте